

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De milite, qui ordinem vitavit timore pediculatorum, cap. 48

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

vitam sæpe auertit; conuersos, ne proficiant, impediens
 APOLLONIUS: Da exemplum.

CAPVT XLVI.

CÆSARIUS:

*Puſillanimitatis
 exempla.*

Abbas quidam nigri Ordinis, modò monachus in ordine nostro, n arrauit mihi, quòd magiſter quidam Pariſienſis, ad ordine noſtrum venire deſiderans, ſilentium primi anni ex quadam puſillanimitate mentis ita timuit, vt ordinem nigrorum intraret, ibique probationis annum compleret: qui mox vt factus eſt monachus, dixit ad Conuentum: Gratiarum ago vobis domini mei de beneficiis mihi à vobis exhibitis, quia ad quod veni, hoc apud vos expleui; modò cum licentia veſtra migro ad ordinem Ciftercienfem: non enim veni vt vobiscum manerem, ſed vt inter vos tentationes, quas timui mihi, temperarem. Venienſque ad quandam domum ordinis noſtri, non vt nouitius probationem intrauit, ſed habitum tantum mutauit.

CAPVT XLVII.

Recordor nunc cuiuſdam viri valde literati, & cuiuſdam nobilis eccleſiæ Prælati; huic cum auper dicerem, quare non venitis, vt quid tam diu expectatis? Reſpondit mihi: Non audeo intrare in tentationem; diſtinctionem ordinis, tentationem appellas, ex multo enim tempore voluntatem habuit veniendi ad ordinem, ſed quadam puſillanimitate impeditus eſt vſque huc. Huius cõgruit illud Salomonis: Qui obſeruat ventum non ſeminat. Ventus eſt tentatio, ſeminatio conuerſio: qui nimis timet in ordine tentari, vix poterit ad ordinem conuerſi. Noui plures in ſeculo, tam clericorum quam laicorum, qui à multo tempore votum fecerunt, nec tamen audent conuerſi timore tentationum; ſemper ante oculos habent tentationes, ſed non conſiderant multimodas, quæ in ordine ſunt, conſolationes. Ecce exemplum.

CAPVT XLVIII.

Retulit mihi Daniël Abbas Sconauix, militẽ quendam honeſtum, & in militia nominatum, in Campo

po factum fuisse monachum. Hic cum alium quendam militem, æquè in armis strenuum, in sæculo amicum habuisset, & die quadam ad conuersionem eum hortatus fuisset; respondit ille magnæ pusillanimitatis verbum: Verè amice, ego fortè venirem ad ordinem, si non esset vna res quæ timeo. Interrogante monacho, quanam esset res illa: respondit miles: Vermiculi vestimentorum: pannus enim laneus multos vermiculos nutrit. Tunc ille subridens ait: O fortem militem, qui in bello diaboli non timuit gladios, in militia Christi timere debet pediculos? Auferent tibi nunc pediculi regnum cælorum? Ille, licet ad hæc verba tunc tacuerit, tempore tamen modico emenso, effectum respondit: nam & ordinem, tam verbis quàm exemplo illius prouocatus, intrauit. Contigit vt postea hi duo conuenirent Coloniae in ecclesia beati Petri: Monachus verò Campensis, cum alterum regulariter salutasset, subridens adjecit: Quid est frater, timésne adhuc vermiculos? Ille, bene recordans vnde talis interrogatio haberet originem, & ipse subridendo respondit verbum bonum & memoria dignum: Crede mihi frater, & hoc pro certo scias, quia si essent omnes vermiculi omnium monachorum in meo corpore, non me de ordine morderent. Quo verbo audito, ille multum ædificatus est, multis ad ædificationem recitans. Vides quantæ fortitudinis sit factus is, qui ante conuersionem nimis fuerat pusillanimis? vnde hoc, nisi ex diuinis cōsolationibus, quæ sunt in ordine? Hæc de his dicta sint, quos vitiū pusillanimitatis ne cōuertatur auerit. Nunc audi aliqua exēpla de his, quos post conuersionem, ne proficerent, tentauit & impediuit.

CAPVT XLIX.

Scholasticus sancti Andree in Colonia Godefridus, cum esset vir debilis, & decrepitæ ætatis, ad ordinem cum multa animi instantia venit. Ego verò cum ipso in probatione fui; de quo etiam plurima, quibus vexabatur, tentationum genera vidi & audiui. Die quadam cum ad chorum festinaret, & cappam suam induere conaretur, diabolus conatum eius impediuit,

Novitiorum tentationes.